

SPOLEK PRO JIŽNÍ SÚDÁN

NEWSLETTER 01/2016 ● JARO 2016

Milí přátelé Jižního Súdánu,

hlásíme se po návratu našeho sedmičlenného týmu z lednové cesty do Jižního Súdánu. Děkujeme všem, kdo se za nás modlili a podporovali nás. Vy, kdo jste sledovali aktuality z cesty na našem blogu, víte, že se cesta neobešla bez stresujících momentů, ale celkově všichni účastníci hodnotí výpravu jako velmi úspěšnou. Potvrdila, že projekt je nejen životaschopný, ale díky Boží milosti se jej podařilo v mnoha směrech rozvinout a posunout do dalších oblastí.

Budoucí biblická škola v Amee

Cestou tam jsme zažili těžké chvíle v Káhiře. Jižní Súdán patří mezi země, kam teď není dovoleno cestovat bez předem vyřízených víz. To jsme nevěděli, protože doposud jsme vždy bez problémů cestovali jen s pozváním od biskupa Bernarda a příslibem udělení víz na letišti v Jubě. Tentokrát však naše dokumenty zodpovědného úředníka v Egyptě neuspokojily a nebylo nám vůbec umožněno nastoupit v Káhiře do letadla. To byl zřejmě nejtěžší okamžik celé cesty – překonat zklamání, koupit nové letenky (první volné byly až za čtyři dny) a čekat na odlet v hotelu. Čas jsme využili k vyřízení víz na jihosúdánské ambasádě a kvůli změně aerolinek jsme museli také přebalit a zredukovat zavazadla každého z nás z původních 2 x 23 kg (většinou darů, literatury a zdravotního materiálu) na 1 x 30 kg. Večer jsme se povzbuzovali čtením o těžkostech, které na svých misijních cestách překonával apoštol Pavel, a hodně jsme se modlili. Jeden den jsme také využili ke zhlédnutí pyramid.

Po příletu do Juby nás čekal na letišti náš přítel bratr Solomon (už jako reverend, tedy v obleku

a s kolárkem), když jsme ho uviděli, srdce nám pokřálo. Provázel nás a staral se o nás pak po celou dobu pobytu. Průběh cesty je popsán na zmíněném blogu, uvádíme dále jen některé zásadnější postřehy.

Již delší dobu jsme se modlili za to, aby biskup Bernard nebyl jedinou styčnou osobou celého projektu. A protože se hned na začátku našeho pobytu stalo, že se bratr biskup zdržel na cestách, museli se vši organizace ujmout další lidé. Osvědčila se zejména sestra Julia Kiden a rev. Peter Leiwat. Dobře zajistili náš pobyt v Toritu i organizaci vyučování. Navázali jsme nová přátelství a otevřely se nám dveře i do dalších dvou toritských sborů, sboru St. Andrew tvořeného hlavně Dinky a malého sboru v Malakai. Oživilo nás přátelství s biskupem Martinem Abuni z Nimule (byl před dvěma lety na návštěvě v ČR), i s bratrem Mosesem a mnoha dalšími.

V areálu sboru St. Grace proběhly za poslední rok další stavební práce, takže ubytování bylo opět lepší než minule – každý pokoj měl dokonce svůj splachovací záchod s prkýnkem.

Překvapením bylo, že za poslední rok klesla hodnota místní měny, jihosúdánské libry, asi čtyřikrát. Pro místní to představuje závažné existenční problémy, ale pro nás, kteří jsme si přivezli americké dolary, to znamenalo, že jsme náhle byli čtyřikrát bohatší. Nemuseli jsme omezovat počet účastníků biblických vyučování a mohli jsme jim zajistit i jídlo.

Vyučování církevních vedoucích bylo úspěšné, a to nejen kvůli vysoké účasti (v Toritu přes 40, v Magwi 30, v Nimule 100), ale i kvůli dobře zvoleným tématům. Ta navrhl biskup Bernard při přípravném setkání s Rostou v Ugandě a během vyučování bylo na reakcích účastníků vidět, že měl

Účastníci kurzu v Toritu

Biskup Bernard

Joan a Jonah v Ofirice

Diakon Salomon

Budoucí biskup Peter Leiwat

„šťastnou ruku“. Probírali jsme „Růst do duchovní zralosti“ hlavně z Jakubova listu, se zaměřením na zkoušky a pokušení, naslouchání a mluvení, moudrost, vztah skutků a víry a téma smíření. Studenti byli velmi aktivní a často se z učitelů stávali žáci, když jsme s úžasem naslouchali mocným životním svědectvím a příběhům. Závěrečné předávání certifikátů účastníkům bylo vždy velmi slavnostní a radostné, studenti skákali, tleskali a zpívali...

Paralelně probíhalo vyučování vedoucích mládeže a nedělních škol. Účast byla také vysoká (Torit přibližně 30, Magwi 20, Nimule 30) a účastníci horliví. Potvrdilo se, že potřebnost této služby je enormní; jihosúdánská církev je tvořena většinou mladými lidmi (např. v Toritu do katedrály St. Grace chodí na bohoslužby 30 - 40 dospělých, zato téměř 150 dětí a mladých) a sbory si s nimi příliš nevědí rady. Nedělní škola v našem chápání (tedy s probíráním biblických příběhů, písničkami a hrami) zde neexistuje. Znalost Bible je u většiny mladých lidí malá. Vyučování bylo přiměřené potřebám mladých, ale hutné, všichni však po celou dobu pozorně naslouchali. Zdá se, že podpora této služby mládeži a dětem se do budoucna může stát klíčovou částí naší práce zde.

Zcela novou zkušeností bylo promítání filmu Ježíš. Poprvé jsme s sebou měli kvalitní projektor a reproduktory schopné „utáhnout“ projekci venku. Po čtyři večery bylo „letní kino“, kdy jsme promítali klasický evangelizační film Ježíš s výzvou na konci. Používali jsme anglickou verzi, většinou někdo překládal do místního jazyka (jednou jsme promítali přímo v jazyce dinka) a na závěr vždy měl slovo, výzvu a pozvání do církve místní pastor. Účast nás překvapila, od 100 do 500 diváků, a bylo vidět, že film se jich hluboce dotýká.

Místní živě tleskali při scénách se zázraky a nejvíce při vzkříšení, někteří plakali při ukřižování. Uvažujeme o vytvoření evangelizačního týmu, který by s filmem Ježíš navštívil i odlehlejší vesnice. Jde o velmi účinný a přítom jednoduchý způsob evangelizace.

Předali jsme biskupu Bernardovi 1 600 USD na podporu sirotčince v Toritu. Zkontrolovali jsme efektivitu vynaložení peněz, posílaných od nás z České republiky na platy, a předali 2 700 USD na dalšího půl roku pro 3 lidi, kterými jsou: Joan, zdravotní sestřička v Ofirice; Jonah, její manžel, evangelista v Ofirice (místo Solomona, který teď slouží jako asistent biskupa Bernarda a má tak plat zajištěný církví); William, dosud sekretář biskupovy kanceláře, který však má dále pracovat jako manažer vznikající biblické školy v Amee.

Amee je strategické místo při silnici mezi Jubou a Nimule, kde je opuštěný areál bývalé školy a bývalého tábora vybudovaného OSN pro uprchlíky. Biskup Bernard má pro toto místo silnou vizi založení biblické školy, jejímuž vedení by se v budoucnu chtěl naplno věnovat. Taková škola dosud v celé Východní Equatorii chybí. Po prohlídce areálu, diskusích a modlitbách jsme se rozhodli, že s ním do toho půjdeme. Místní náčelník nám pozemek přidělil zdarma a Bernardovi jsme předali 1 500 USD na zahájení stavebních prací. Areál v Amee bychom chtěli do budoucna využívat také jako základnu pro výjezdy do odlehlejších oblastí.

Jsmo Bohu vděční za zdar celé cesty a děkujeme i vám všem za vaše modlitby a podporu této práci. Modlili jsme se, aby tato cesta otevřela novou kapitolu naší práce v Jižním Súdáně a ukázala, zda a jak ji máme nadále dělat a kam směřovat. Máme zato, že tento cíl byl naplněn mírou vrcholovou. Bohu budiž sláva!

Vítek nasazuje protězu náčelníku Isaacovi

Certifikát pro účastníky kurzů

Děti ze sirotčince v Toritu

Všechno, co jsem si od této cesty přál, vyšlo nad očekávání dobře. Jak by řekl Nehemjáš: „Dobrotivá ruka našeho Boha byla nad námi.“ Jsem vděčný za celý tým, a pak za spoustu vzácných lidí v Jižním Súdánu. Zvláště mám radost ze Solomona, mám ho jako syna. V 10 letech se dostal do dětské armády, pak byl vysvobozen, uvěřil v Ježíše Krista, začal pracovat v církvi s dětmi, před dvěma lety jsem ho měl jako učedníka na misií v kmeni Ofirika, a teď už je ordinovaný diakon a slouží jako asistent biskupa Bernarda. Letos jsme se se Solomonem zase víc sblížili, zvláště při dobrodružné cestě na motorce z Ofiriky do Toritu, kdy asi třicetkrát chcipl motor a dvakrát jsme se vymleli, díky Bohu bez úrazu.

Rost'a Staněk

Lednová cesta byla pro mě z dosavadních cest nejlepší, ale také nejstresovější, mj. kvůli mé nekolidenní nemoci.

Kdybych měl vypíchnout nejhezčí okamžik, byla to návštěva ve zdravotním středisku v Ofirice. Seznámili jsme se s mladým manželským párem, který tam sedmý měsíc pracuje: zdravotní sestra Joan a učitel Jonáš jsou křesťané z Ugandy a práci ve vesnicích v oblasti Ofiriky berou jako svou službu Bohu. (Zdravotní středisko funguje mimo jiné za podpory z Česka, škola se staví; zatím jsou připravené základy a postaveno několik zdí). Život na vesnici v Jižním Súdánu je i pro na leccos zvyklé Ugandany značným propadem v životním standardu, navíc vesničané zdravotních služeb rádi využívají, ale svou vděčnost ne vždy vyjadřují také materiální nebo psychickou podporou. Mladí manželé se spolu každý večer modlí a čtou Bibli, ale přesto na nich byla vidět určitá únava a frustrace. Z naší návštěvy, zájmu o ně a duchovní a materiální podpory, kterou jsme jim přivezli, měli takovou radost, až nás to dojívalo. Potěšil mě i profesionální přístup Joan k práci a to, jak užitečný byl zdravotní materiál a léky, které jsme přivezli. Říkal jsem si, že i kdybychom neudělali nic jiného, než povzbudili tyto dva věrné Boží služebníky, stála ta cesta za to.

Vít Šmajstrla

Mým úkolem byla práce s dětmi. Zdejší děti jsou dost ostýchavé. Navíc jazyková bariéra (málokteré rozumí anglicky) nás ještě víc vzdalovala. Ale nakonec jsem si našla své místo mezi nimi. V lednu mají děti měsíční prázdniny, takže přijímají jakékoliv rozptýlení s očekáváním. Díky tomu jsem neměla nikdy o posluchačstvo nouzi. Každé dopoledne jsme začínali povídáním s duchovním přesahem. Společně jsme si pak hráli a kreslili nebo pletli náramky. Když jsem se snažila pojmenovávat to, co děti nakreslily, v jejich jazyce, sklídila jsem salvy smíchu. Asi budu muset ještě zpracovat na výslovnosti.

A dámy – pokud máte tady problém s hledáním životního partnera, v Africe se vdáte jedna, dvě. Navíc bude váš tatínek moci začít se zemědělstvím, protože za nevěstu musí ženich odevzdat otcí pěkné stádečko skotu. Za mě bylo nabídnuto dokonce 500 krav. Ale

Rost'a před odjezdem slíbil, že mě doveze zpátky domů, takže z toho nakonec nic nebylo.

Magdaléna Švábová

Duch svatý ukazuje cestu těm, kteří jdou. Nikoliv těm, kteří sedí. (Pavel Kosorin)

Pro mně osobně byl tento výjezd velkou výzvou. Někdo mi jednou řekl, že Afriku si buď zamiluješ, nebo se tam už nikdy nebudeš chtít vrátit. Mně se stalo to první. O Jižním Súdánu jsem toho před cestou moc nevěděla, a ani o lidech, se kterými jsem jela... Jsem však moc vděčná, že jsem mohla být součástí výpravy. Pán Bůh nám dopřál spousty různých situací, kdy nám opravdu nezbyvalo nic jiného, než spo-lehnout se na Něj a nechat se jím vést. Jak občerstvující to bylo! Ne vždy příjemné a jednoduché, ale pro můj vztah s Bohem povzbudivé a mou víru utvrzující, že On je věrný a má věci pod kontrolou. Ano, i v tomhle často zmateném světě plném hříchu, bolesti, trápení, neporozumění, konfliktu... On je Pán!

Pán Bůh nám opravdu žehnal. Ať už v týmu, kde jsme opravdu mohli zakoušet Jeho jednotu a blízkost, nebo ve službě. Nebo s lidmi, se kterými jsme se mohli setkat a být pro ně povzbuzením. Pán Bůh měl svoji agendu, kterou chtěl vykonat skrze nás, ale věřím, že i v nás samotných. Mým úkolem bylo překládat pastora Pavla Féra, který vyučoval učitele nedělních besídek a vedoucích mládeží. Na tato vyučování přicházeli vesměs mládežníci a to je skupina lidí, která je mi velmi blízká. Mám na srdci tuto mladou generaci lidí a modlím se, aby si je Pán Bůh mohl používat ke své oslavě.

Lucie Zagorová

Pro mne byl výjezd plný nových a překvapivých situací, která nám Bůh dopřál prožít. Především jsem vděčný, že perfektně fungoval tým. Nenastala jediná situace, kdy by někdo z nás pocítoval nějaké nepochopení či jiné nepříjemné věci. Díky Bohu. Prožili jsme i dost situací, kdy nebyť nad námi Boží ruka, tak to mohlo skončit i značnými nepříjemnostmi. Program byl naplněn mírou vrchovatou i přes počáteční zdržení. A to je pro mne signálem, že je dobré v této službě pokračovat, neboť možnosti služby připravuje sám Pán Bůh. Napadá mně i otázka možnosti nějakého propojení služby s Ugandou, kde jsem už byl vícekrát. Tam se nám totiž otvírá možnost zapojit do projektu školy na západě země v okolí města Rukunguri. Uganda by mohla sloužit jako určitý předstupeň pro Jižní Súdán, je příjemnější klimaticky i politicky.

Výjezd byl pro mne novou výzvou, jak být zapojen a zda a jak pokračovat. Zároveň je pro mne touhou, aby více lidí zatoužilo se třeba jen podívat do Afriky. Neboť i tzv. turistický výjezd s malou službou, může lidi změnit či jim ukázat nový pohled na věci podstatné a nepodstatné. Pán Bůh před nás staví výzvy, a když je přijmeme, tak je i Bůh zastřeší svou ochrannou rukou. Díky za to Bohu.

Vlastimil Chráska

Spolek pro Jižní Súdán

IČO: 04392213
Třebovická 5114/106
722 00 Ostrava
tel: 602 323 941
email: rostislav.stanek@cb.cz

Aktuální informace o projektu
a modlitební náměty naleznete na blogu:
<http://jiznisudan.blogspot.cz>

bankovní spojení: 272583385/0300

Spolek pro Jižní Súdán je dobrovolným, nevládním, neziskovým spolkem občanů, kteří se v něm spojili s cílem podpořit a realizovat duchovní a humanitární pomoc lidem v zahraničí i v České republice, zejména pak v Jižním Súdánu, a to v souladu s biblickými principy, jejichž dokonalým vzorem je učení a život Ježíše Krista. K našim cílům patří zejména vzdělávací činnost, humanitární činnost a komunitní rozvoj, podpora rodiny a kultivace mezilidských vztahů, práce s mládeží.

Pozvěte našeho zástupce k prezentaci projektu! Rádi přijedeme, představíme projekt, zodpovíme dotazy, navážeme osobní spolupráci. Je možno domluvit kázání či vyučování na téma misie či třeba diskusní setkání o situaci v Jižním Súdánu a možnostech pomoci a spolupráce.

Možnosti podpory projektu:

- přímělné modlitby;
- pořádání přednášek a besed o práci v Jižním Súdánu ve sborech, na školách, v knihovnách i jinde;
- pozvání hostů z Jižního Súdánu do sboru a péče o ně;
- shromažďování anglických Biblí a biblické literatury, studijních materiálů a materiálů pro nedělní školy;
- zasílání balíků s podporou pro sirotčinec v Toritu i pro kliniku v Ofirice;
- udržování emailové přátelské korespondence a sms korespondence se studenty;
- účast v příštím výjezdu počátkem r. 2017 (vyučování vedoucích sborů, vedoucích mládeže, promítání filmu Ježíš, logistika);
- možnost dlouhodobého pobytu v Toritu (práce s dětmi, mládeží a sirotky);
- zapojení do práce Spolku pro Jižní Súdán.

Oblasti služby (a variabilní symboly pro finanční dary na jejich podporu):

Služba v Jižním Súdánu obecně:

- 001 náklady projektu obecně
- 002 vyslání týmu, letenky, víza, pobyt
- 003 návštěva Jižní Súdánců v ČR

Vyučování pastorů a církevních služebníků:

- 101 stravování a ubytování studentů (cca 100Kč na studenta a den)
- 102 studijní materiály, anglické Bible

Vyučování vedoucích mládeže a nedělních škol:

- 201 stravování a ubytování studentů (cca 100Kč na studenta a den)
- 202 studijní materiály, anglické Bible

Evangelizace filmem Ježíš:

- 301 projektor
- 302 elektrocentrála

Biblická škola v Ameer:

- 401 stavební materiál, výroba cihel
- 402 studna
- 403 zemědělský program
- 404 mzda zodpovědného pracovníka (William)

Ofirika:

- 501 holistická misie v Ofirice obecně
- 502 Joan, zdravotní sestra
- 503 Jonáš, její manžel, učitel a evangelista
- 504 notebook pro Joan a Jonáše

Torit:

- 601 služba biskupa Bernarda
- 602 sirotčinec v Toritu (přístavba nové budovy, strava a oblečení sirotků, dárky)
- 603 dům pro nedělní školu v areálu ECS v Toritu